

РЕШЕНИЕ

№ 95

гр. гр.Несебър, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НЕСЕБЪР, VI-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Валери Вл. Събев

при участието на секретаря Мая Р. Деянова
като разгледа докладваното от Валери Вл. Събев Гражданско дело №
20232150101370 по описа за 2023 година

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 38, ал. 1 от ЗУЕС.

От ищеца - ***** по КKKP на гр. Несебър, представляваща комплекс „***** V“, е предявен иск с правно основание чл. 38, ал. 1 от ЗУЕС срещу З. М. Г. за присъждане на сумата от 82,28 лв. – незаплатена част от дължимата от нея сума в общ размер на 119,28 лв. – за извършен неотложен ремонт на покрива на сградата, дължима по отношение на самостоятелен обект с идентификатор ***** , ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане. Ищецът твърди, че ответницата е собственик на посочения обект – с посочена в документа площ от 23,50 кв. м. и прилежащи части – 5,05 кв. м., равняващи се на 0,284 % от общите части на сградата. Излага, че сградата е в режим на етажна собственост. Навежда, че на 17.06.2023г. се провело общо събрание, като по т. 5 от дневния ред било взето решение да се извърши неотложен ремонт на покрива от търговско дружество „*****“, като за целта се събере сумата от 42 000 лв. от собствениците в ЕС в срок до 30.06.2023г. Акцентира, че разходите за ремонта следвало да се разпределят между собствениците на самостоятелни обекти съобразно притежаваните от тях идеални част от общите части в сградата. Сочи, че за притежавания от ответницата обект била начислена сумата от 119,28 лв. Излага, че ремонтът бил извършен, а отчетът на УС бил приет с решение на общото събрание. Твърди, че ответницата заплатила сумата от 37 лв., поради което останали за плащане още 82,28 лв. В съдебно заседание се отправя признание, че дължимата сума била заплатена на 18.01.2024г. С тези доводи моли предявеният иск да бъде уважен. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК от ответника З. М. Г. не е подаден отговор на исковата молба.

Съдът, като съобрази събраните доказателства, достигна до следните фактически и правни изводи:

По предявения иск с правно основание чл. 38, ал. 1 от ЗУЕС в тежест на ищеца по

предявения иск с правно основание чл. 38, ал. 1 от ЗУЕС е да докаже, че ответникът е собственик на самостоятелен обект с идентификатор *****, находящ се в сграда - комплекс „***** V“, която се намира в режим на етажна собственост. Следва да докаже, че с влязло в сила решение на общото събрание в етажната собственост от 17.06.2023г. е прието да се извърши неотложен ремонт на покрива в сградата за сумата от 42 000 лв., както и, че разходите за ремонта следвало да се разпределят между собствениците на самостоятелни обекти съобразно притежаваните от тях идеални част от общите части в сградата. В негова тежест е да докаже размера на претенцията си, както и, че е настъпила изискуемостта на вземането. При доказването на тези факти в доказателствена тежест на ответника е да докаже погасяване на вземането.

Първото от посочените обстоятелства се установява от нотариален акт от 21.06.2019г. (на л. 4 – л. 6 от делото), видно от който З. М. Г. придобила собствеността върху самостоятелен обект с идентификатор *****, находящ се в сграда - комплекс „***** V“.

На 17.06.2023г. било проведено общо събрание на собствениците, ползвателите и обитателите на самостоятелни обекти в сграда с идентификатор *****, решенията от което са обективирани в протокол (на л. 7 – л. 55 от делото). По т. 5 от дневния ред било взето решение да се извърши ремонт на покрива на сградата, който бил възложен на конкретен изпълнител – за сумата от 42 000 лв. Било взето и решение с правно основание чл. 48, ал. 3 ЗУЕС (л. 39 от делото) разходите да се разпределят между собствениците на самостоятелни обекти съобразно притежаваните от тях идеални части от общите части на сградата.

Няма данни посочените решения да са оспорени и същите са влезли в сила, като на 30.08.2023г. било входирано и уведомление в Община Несебър (на л. 63 от делото).

Дължимата от ответницата сума е в размер на 119,28 лв. (съобразно притежавания от нея процент в общите части на сградата по нотариален акт – 0,284 %). От ищеца се признава, че част от вземането в размер на 37 лв. било заплатена, поради което искът е предявен за сумата от 82,28 лв.

От всичко изложено до тук може да се направи извод, че за ответницата е възникнало задължение (в 14-дневен срок от влизане в сила на решението на общото събрание по смисъла на чл. 38, ал. 1 от ЗУЕС) да заплати сумата от 82,28 лв. в полза на етажната собственост. От своя страна – след образуване на делото – на 18.01.2024г., от ответницата е заплатена сума дори в по-голям размер – 119,28 лв. (вносна бележка на л. 78 от делото), което се признава и от ищеца. Ето защо на основание чл. 235, ал. 3 ГПК фактът на плащане следва да бъде съобразен и предявеният иск следва да бъде отхвърлен.

По разноските:

При този изход на делото и направеното искане на ищеца следва да му се присъдят разноски. В правилата за разноските по чл. 78 ГПК не е предвидено как следва да се процедира ако ответникът е дал повод за завеждане на делото, но в хода на процеса е заплатено задължението към ищеца. При такава ситуация и по арг. от чл. 235, ал. 3 ГПК, съдът е длъжен да съобрази факта на плащането и да отхвърли иска. Общите правила на чл. 78, ал. 3 и ал. 4 ГПК са, че при отхвърляне на иска (прекратяване на делото) разноски се дължат на ответника. Същевременно в чл. 78, ал. 2 ГПК е предвидено, че ако ответникът с поведението си не е дал повод за завеждане на делото и ако признае иска, разноските се възлагат върху ищеца. В случая обаче ответникът е дал повод за завеждане на делото, поради което въпреки отхвърлянето на исковете разноските би следвало да се възложат в негова тежест. С постановеното Определение № 380 от 6.02.2014 г. на ВКС по ч. гр. д.

№ 3186/2014 г., III г. о., ГК върховната инстанция е възприела подобно становище. В такава насока са и определения № 149 от 22.03.2012 г. на ВКС по ч. гр. д. № 3/2012 г., I г. о., ГК, определение № 277 от 14.05.2014г. на ВКС по ч. гр. д. № 2432/2014г., I г. о., ГК, както и цитираните в него - определение № 98 от 20.02.2009г. по гр. д. № 91/09г. на ВКС, IV ГО; определение № 518 от 15.06.12г. по ч. т. д. № 156/11г. на ВКС, II ТО; определение № 1176 от 28.12.12г. по ч. т. д. № 560/2012г. на II ТО; определение № 767/05.09.12г. по ч. т. д. № 251/12г. на II ТО, Определение № 13 от 06.01.2016г. по т.д. № 3644/2014г. по описа на II търг. отделение на ВКС, Определение № 625 от 25.11.2015г. по ч.т.д. № 3056/2015г. по описа на I търг. отделение на ВКС, Определение № 381 от 30.05.2023г. по ч.т.д. № 645/2023г. по описа на I търг. отделение на ВКС, Определение № 1881 от 28.06.2023г. по ч.гр.д. № 2176/2023г. по описа на II гр. о. на ВКС.

Отнесена към настоящия казус, посочената съдебна практика следва да се тълкува в смисъл, че ответницата е станала повод за завеждане на делото (сумата от 82,28 лв. е била изискуема на основание чл. 38, ал. 1 от ЗУЕС). Макар искът да се отхвърля като погасен в хода на процеса на основание чл. 235, ал. 3 ГПК, то с оглед дадения повод за завеждане делото ответницата дължи разноси в полза на ищеца в размер на 550 лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от ***** по КKKP на гр. Несебър, представляваща комплекс „***** V“, срещу З. М. Г., ЕГН *****, с адрес в *****, комплекс „***** V“, *****, с правно основание чл. 38, ал. 1 от ЗУЕС за присъждане на сумата от 82,28 лв. – незаплатена част от дължимата от нея сума в общ размер на 119,28 лв. – за извършен неотложен ремонт на покрива на сградата, дължима по отношение на самостоятелен обект с идентификатор ***** въз основа на решение на общото събрание на етажната собственост от 17.06.2023г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане.

ОСЪЖДА З. М. Г., ЕГН *****, с адрес в *****, комплекс „***** V“, *****, да заплати на ***** по КKKP на гр. Несебър, представляваща комплекс „***** V“, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата в размер на 550 лв., представляваща направените по делото разноси, от които 500 лв. – платено адвокатско възнаграждение и 50 лв. – платена държавна такса.

Решението може да бъде обжалвано пред Бургаски окръжен съд в двуседмичен срок от връчване на препис.

Съдия при Районен съд – Несебър: _____